

תלמודו בידו

דף ט עמוד א

א] מי גזר על הדמאי, ומדוע ?

ב] נחתום המוכר בשוק לחם מקמח של דמאי, האם הוא חייב להפריש מהם תרומות ומעשרות וחלה, ומדוע ?

ג] כמה כהנים גדולים שימשו בבתי המקדש הראשון והשני ?

א] יוחנן כהן גדול ראה שאף שעמי הארץ מקפידים להפריש תרומה גדולה, אבל מעשר ראשון, ומעשר שני ומעשר עני, מקצתם אינם מעשרים. לכן תיקן להפריש מעשר מפירות הנלקחים מעם הארץ, שלא ייכשלו באיסור טבל. תרומת מעשר נותן לכהן, שהרי באכילתה לזר יש איסור ועון מיתה. אבל אין צריך ליתן מעשר ראשון ללוי, ולא מעשר עני לעני. משום שהם ממון ומותרים באכילה, והמוציא מחבירו עליו הראיה. מעשר שני מעלה לירושלים ואוכלו שם [ושנאמר "לא תוכל לאכול בשעריך"].

ב] דינו כסתם אדם, אמנם הקילו בו שאינו צריך להפריש מעשר שני. לפי שפקידי המלכות הכבידו על הנחתומים בקנסות, ופרנסתם דחוקה. לכן חסו עליהם חכמים ולא הטריחום להפריש מעשר שני מדמאי. אלא סמכו לומר שרוב עמי הארץ מעשרים. - חייב להפריש חלה וליתן לכהן, שהרי מתחייבים בהפרשת חלה בזמן הלישה.

ג] בית ראשון: שמונה עשר כהנים גדולים. שהאריכו ימים מפני שהיו יראי ה'. בית שני: יותר משלש מאות כהנים גדולים. שמעון הצדיק שימש ארבעים שנה. יוחנן כהן גדול שימש שמונים שנה. ישמעאל בן פאבי שימש עשר שנים. ר' אלעזר בן חרסום, אחת עשרה שנה.